

Cena posamezni šte. I Din 50 p.

Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja enkrat na mesec.

Poštni čekovni račun šte. 12450.

DRŽAVNI

UPOKOJENEC

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

V Mariboru, dne 25. marca 1928.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ob bregu 14.

Razno.

1. Še enkrat najvljudneje prosimo, da s članarino zaostali p. n. tovariši čimprej poravnajo svoj dolg, glej rudečilo pri naslovu. Kdor želi poravnati zaostanek v obrokih, dobi položnice. 2. Kdor ne dobi »Upokojenca«, naj ga reklamira, reklamacije so poštne proste. 3. Vsak član skušaj vsaj enega člana(ico) pridobiti. 4. P o z o r! Neorganiziranci bodo v najkrajšem času doživeli neprijetno presenečenje! 5. Vprašanja in prošnje neorganizirancev gredo takoj v koš.

Odgovori:

1. Noč J., poslali ste 11. III. 26.12 Din; 30. VI. 26.12 Din, 1927 pa nič; Din 25 za konzorcij nismo dobili. 2. Zelenko, Ptui, štiri prošnje odposlali. Pos. v Nar. doma Din 50. — Prijavljeni: Vuk, Kersche, Rutar in Jakončič dobili Upok. in pol. a poslali nič, Wessely in Breg redna člana, Pristolič izstopil? Hvala lepa! 3. Zornik, Vašo prošnjo odposlali. 4. Kollman Fr. 12. I. 1927 dobili Din 50. — Glede Upok. čitajte 2., 5. Markovič D. za 1927 vse plačano, glej 2. Marolt I., Pravila objavimo v kratkem. 7. Rihteršič Iv., za 1927 vse plačano, Vašo članarino pomotoma zabeležili na ime Rihteršič Jos., tudi v Celju, oprostite! 8. Skočir A., plačano do 30. VI. 1928. 9. Topolovšek za 1927 vse plačano. 10. Turnšek, za 1927 vse plačal. 10. XII. 1927 izstopil, 13. II. 1928 pa zopet poslal 12 Din do 30. VI. 1928. Hvala lepa. Bog daj več takih!

Umrli:

Gg.: Knezevič, predsed. Zajednice umirovljenika v Zagrebu, Dekleva, Masten, Salmič, Verena, edini otrok naše članice upok. učiteljice g. Valenčak. N. v m. p.!

Upokojeno učiteljstvo!

Redni mesečni sestanek krožka mariborskega upokojenega učiteljstva se vrši v torek, dne 3. aprila t. l. v Vetrinjski ulici šte. 2; tudi zunanji tovariši so dobrodošli.

Dr. K—l Č r m l e n s k i:

Izvedljiv predlog, kako se naj prevedejo penzije staroupokojencev na uradniški zakon.

1. Nesporno je, da aktivni državni nameščenci in novi upokojenci težko ali sploh ne izhajajo s svojimi prejemki.

Da torej dinarski in kronski staroupokojenci, ki prejemajo $\frac{1}{2}$ do $\frac{1}{3}$ manj, sploh ne morejo živeti od svojih pokojnin in da država radi tega mora nekaj storiti, je jasno.

2. Da bi se na en mah pomagalo vsaj staroupokojencem, na to pri naših finančnih razmerah ni misliti. Ako bi staroupokojenci to zahtevali, ne bi nič dosegli. Mora se najti izhod, kako bi se staroupokojencem pomagalo stopnjema, pa vendar tako, da pridejo vsi in pravično na vrsto.

3. Postopalo naj bi se takole:

Z vsakoletnim finančnim ali pa s posebnim zakonom bi se ustanovila za več let vsota, katero se hoče v ta namen porabiti. Ta bi se naj določila v taki višini, da bi se zamoglo prevesti na uradniški zakon vse staroupokojence s polnimi službenimi leti.

Število teh upokojencev in za njihovo prevedbo potrebna vsota dala bi se potom finančnih oblasti, katere izplačujejo pokojnine, brez težkoče, v kratkem ugotoviti.

4. Dodelitev pokojnin bi se najpravičnejše zgodila po starosti in po potrebi. Kolikokrat bi potem kak tak preveden upokojenec umrl, bi postala njegova zvišana pokojnina prosta in bi se z njo zamogla dvema ali celo več upokojencem, ki so na vrsti, pokojnina zvišati na novo pokojnino.

5. Zgoraj priporočeno postopanje omogoča operiranje z vsako od države v ta namen dovoljeno vsoto. Ako ta morebiti ne bi omogočila prevedbe vseh polnodosluženih upokojencev, naj bi se pač prevedlo po starosti najstarejše upoko-

jence. Mlajši bi pač prišli na vrsto prihodnje leto in kolikokrat bi kateri od starejših, že prevedenih umri (glej zgoraj pod 4).

6. Neka nižja vsota bi se dala brez vsakih težkoč še v zdajnem proračunu določiti v omenjeno svrhu, s katero bi se zamoglo odpomoči vsaj najpotrebnejšim staroupokojencem n. pr. težko bolnim, ki imajo nepreskrbljene otroke itd. — Bilo bi priporočljivo, da bi se in dubio dala prednost tistim staroupokojencem, ki imajo toliko čuta vzajemnosti, da so organizirani, združeni s svojimi tovariši, pred tistimi, ki stoje brezbrizno ob strani.

Prosimo vsa merodajna mesta, da se nas usmilite in popravite vsaj nekoliko leta 1923. storjeno veliko krivico!

7. Pripravlja se statistika staroupokojencev, katera bo morebiti omogočila staviti konkretnije predloge. Sicer je pa vsak tozadevni nasvet dobrodošel in bi se naj odposlal uredništvu »Upokojenca«.

Državni nameščenec in proračun.

Konec.

Torej tudi aktivni tovariši niso zadovoljni s svojimi prejemki, ker ne odgovarjajo še vedno rastoči, neznosni draginji! Kako pa naj izhajajo staroupokojenci, kojih prejemki so za tretjino do polovice manjši od onih, ki jih uživajo aktivni oz. po novi urad. pragmatiki upokojeni drž. uslužbenci. Gorje za vsako delo nesposobnim staroupokojencem, ako imajo še nepreskrbljene otroke!

V dokaz skrajno obupne bede staroupokojencev, njihovih vdov in sirot navedemo tukaj nekaj nam. doposlanih obupnih klicev: a) Uršej, upok. železnicar, pravi:

»Jaz ne dobivam mesečno 2740, tudi ne 900 Din, ampak z dokladami vred samo 399 Din, reci in zapiši: tristodevetindeset Din.

Če le malo pomislimo, kako se danes živi s to vsoto, mora mi še tako opešani razum povedati, da si moram za ta denar privoščiti dnevno le enkrat čašo prežgane juhe. Lahko bi dosegel rekord v gladovanju, ker se mi ni treba šele vaditi gladovanja, ampak sem ga že popolnoma dresiran. To torej imamo zato, ker smo žrtvovali svoje moči leta in leta. Žrtvovali smo zdravje, oslabei smo in čeravno imam dve roki in dve nogi, sem nesposoben za vsako še tako lahko domače delo. (Op. ured. Kdo se bo čudil, da si je ta revež pomagal sam — z umorom?!)

Jako trpko pismo je poslala »Jutru« obupana orožnikova žena in mati:

»Imam že več let bolnega, za vsako delo nesposobnega, izčrpanega moža, ki je služil 31. leto in ga moram negovati prav otroški in pe t ljudsko šolo obiskujočih otrok. Ko dobimo drugega tistih par stotakov, ne vem, kako bi jih obrnila: ali za stanovanje, ali za mleko, ali trgovcu na račun dolga. Žalostno je gledati izstradane, živim mrličem podobne otroke! Večkrat me obide mračna misel, da bi končala vse! Ko se zajokam, me mož plaho gleda. In ta mož, ki je bil včasih naš ponos, je sedaj potr, tih, izstradan in nas tolaži: Potrpimo, gospodje se bodo že spomnili tudi nas. Konečno se mati najiskreneje zahvaljuje narodnim poslancem gg. dr. Kramerju, dr. Žerjavu in Petejanu, ki so se neustrašeno zavzeli za našo boljšo bodočnost (z uspehom, kakor slišimo. Op. ured.)

Robinšak:

Da me boste bolje razumeli, Vam na kratko opišem svoje mizerno stanje, v katerem se nahajam po krivdi tistih brezsrčnih činiteljev, ki nam drž. nameščencem ozir. upokojencem režejo kruh. Moja krivda obstoji samo v tem, da sem se odločil za državno službo in da se nisem uprl, ko so me klicali na vojsko.

Ko sem bral v »Upokojencu« št. 11 Vaše voščilo »Srečno novo leto«, so me od žalosti in gnjeva solze polile, ker v tem srečnem novem letu moram začeti vsled pasivnosti svojo že itak skromno pohištvo prodajati, da plačam dolgove po trgovinah, v katere sem zabredel v zadnjih letih in potem bom primoran — Bog ve kam...?

Od studa in ogorčenja sem se pa razburil do skrajnosti, ko sem bral na drugi strani tega lista izveček iz »Slov. Naroda«, koliko stane državo vsak minister. V tem trenutku bi bil zmožen vsakega dejanja; razumljivo je, zakaj se dogajajo atentati.

Torej še enkrat, toliko ima taki človek plače na dan, kakor jaz cel mesec! A želodec imam jaz kakor on in pod kožo je krvav on kakor jaz.

Ne rečem, da taki ljudje naj nimajo dostojnih plač, vendar bi lahko shajali le s polovico sedanjih dohodkov in zadoštovala bi tudi le polovica sedanjega šte-

vila poslancev. Razun tega še imajo premoženje posebej.

In koliko je še drugih, ki stanejo državo ogromne vsote denarja, delajo proketo malo ali nič, a nam se ne da najpotrebnejšega.

Vendar se demokratično načelo glasi: »Živi in pusti živeti tudi drugemu«.

V državi, kjer je tak režim, kakor pri nas ni blagostanja in prokletstvo zasleduje nižje sloje. O mi tepci, da nismo šli ob prevratu v Avstrijo, kjer je režim boljši in merodajni faktorji bolj pravični! Kdo bi ljubil tako domovino, kjer ni kruha za nas!?

Upravičeno je ogorčenje in stud v mojem srcu do merodajnih, kar boste lahko razumeli, ako Vam povem, da znaša moja pokojnina komaj 523 Din mesečno z dokladami vred, in od tega zneska dobivam le 493 Din, ker imam odtegljaje za predujem in d a v e k.

Vnebovpijoča krivica in sramota za državno upravo pa je, da se upokojencem, ki jim pokojnina niti za polovico živil ne zadostuje in ki so vsled bolehnosti za vsak postranski zaslužek nesposobni, še davek odteguje.

Naravnost ironična je, da se mi, kot 80 odst. vojn. invalidu odteguje invalidski davek, namesto da bi mi dali invalidnino, katera mi pripada po zakonu. Torej tudi naše oblasti nas tiščijo k tlom, menda po navodilu od zgoraj. Žalostna nam majka!

Zgleda, kakor da bi si bil sam kriv, če sem vojni invalid, da sem v najlepši dobi mojega življenja zgubil zdravje na bojnem polju, a doma pa družinsko srečo in — ženo.

Ali more eden vse žrtvovati, a drugi nič?

Niti doklad za ženo ne dobivam, ker po mnenju merodajnih ne rabim nadomestila za ženo ter si lahko sam kuham, snažim in strežem v boleznih ali pa kot nižji nameščenec grem na polje kakor zaječ.

Ahačič Iv.

Obenem pošiljam članarino za tekoče polletje. Ker pa uvidim, da je pri nas oziroma v naši državi, organizacija, ki le z interpelacijami, resolucijami in pohlevnimi prošnjami skuša doseči svoje pravice, brezpomembna, nameravam s 1. VII. t. l. iz društva izstopiti.

Škoda je vsakega dinarja v to svrhu izdati in tudi zaman ves trud društvenega odbora, dokler imamo na državnem krmilu ljudi, ki nimajo ne čuta, ne srca za nas, na duši in telesu vsled službe in desetletnega pomanjkanja izmezgane reveže. Mesto, da bi se pokojnina življenjskim potrebščinam primerno zvišala, se še stopnjema znižuje. Od 735 Din sem n. pr. jaz prišel že na 688 Din mesečno. Torej skoraj polovico manj, nego ima en aktivni minister samo za cigarete. Pri takih razmerah si pač ni nadejati pravice.

Dosti se je že pisalo, tarnalo in javnost prepričevalo o krivicah, ki se nam gode, zato je vsako ponavljanje zaman in brezupno na uspeh. Jaz bom molčal, stiskal pesti, škripal z zobmi in preklinjal usodo... Hvaležen sem le, da mi usoda ni naklonila otrok, da jim ne bo treba uživati »svobode« kot sužnji.

S to izjavo ne mislim resno. Ostati hočem še za naprej član, če je gosp. urednik pripravljen te vrstice priobčiti v »Upokojencu«, mislim, da bi ta članek ne uplival odvračajoče na ostale člane.

Jaz bi s tem le rad izrazil svoje ogorčenje napram merodajnim faktorjem.

Markič Marko, ki je zgubil v službi obe nogi, leva roka je pokvarjena, pa ima ta revež mesečne rente 31 Din, osebne draginjske doklade 300 Din, za ženo in sina 180 Din, torej skupaj mesečno 511 Din in zdihuje: Kaj naj začnem, kaj naj storim?

Neki Skoporc zdihuje in proklinja: Kamor pogledam, vidim samo oderuštvo, hudobijo in kar je gnusnega; le človekoljubja prav nikjer! Zopet drugi: Moj Bog, za umobolno hčerko dobivam draginjsko doklado, ali skrbeti moram tudi za njeno dva otroka, katera je v svoji blaznosti porodila, očetov pa ne morem dognati! Prosim, pomagajte mi!

In takih obupnih klicov je na tisoče in tisoče v naši po naravi tako bogati državi! Kam plovemo? Kedaj pride odrešenik? Ali nepoboljšljiv optimist ključ: Tovariš, ne obupaj, ne spusti še sicer že slabe rešilne vrvice, temveč drži jo, dokler te ne zapustijo zato potrebne moči. Že se svita! Prijatelji naroda, samaritani in odrešeniki staronpokojencev se že pojavljajo. (Op. ured.)

Rabimo nočnega čuvaja

od 18. do 6. ure, plačilo po dogovoru. Naslov pove članom uprava lista 31. t. m. ob 17. uri v Lekarniški ul. 6.

Razsulo našega parlamentarizma.

V »Večerniku« z dne 6. februarja čitamo:

BEOGRAD, 6. februarja. Na današnji plenarni seji Narodne skupščine je prečital predsednik uvodoma predlog poslancev Nastasa Petroviča. Stjepana Radića in Svetozara Pribičevića, ki poziva vlado, da naj odgodi proračunsko razpravo do rešitve vladne krize.

Nastas Petrovič je naglašal, da je izšla inicijativa z ozirom na državni interes, ki ga vlada očitvidno ne zna ščititi. Vlada ne smatra niti za potrebno, da bi prihajala v parlament

(govornik je pokazal s prstom na prazne ministrske klopi, kjer sta sedela le dva ministra). Skupščina nikakor ne sme več trpeti takega brisiranja od strani vlade. Država nima vlade, ki bi bila komu odgovorna. Dovolj je že kršenja ustave in zakonov. Skupščina je mirno pripustila, da je bil imenovan za ministra aktiven general in neparlamentarec, te dni pa doživljamo militariziranje civilne uprave v Macedoniji. »Doživeli smo sramoto,« je nadaljeval govornik, »da je notranji minister izjavil v skupščini, da ni odgovoren za uradna dejanja podrejene mu policije, češ, da gre za tajno policijo. Vladna večina bi morala takega ministra takoj pognati iz parlamenta. Vse to je najboljši dokaz, da se ubija parlamentarizem v Jugoslaviji. Skupščina je danes le še mrtvo telo, zbor dobro razpoloženih ljudi, ki so prišli, da zbrbljajo svoje stvari. Trideset let sem že poslanec, toda kaj takega še nisem doživel.« Govornik je zahteval končno avtoritativno vlado, ki bo odgovorna parlamentu.

Posl. Vilder je izvajal v svojem govoru, da je doživela vlada že dve veliki nezaupnici, vendar se še vedno ne umakne. Zahteval je odgoditev proračunske razprave. — Tudi gosp. K o š a č a n jako hudo biča v 2. številu. »Našega glasa« naš državni in upravni ustroj, češ, da se še vedno goljufa državljanje in krade državi in navaja med drugim pristransko podeljevanje državljanstva, ki je neslo beograjskim odvetnikom in visokim uradnikom težke tisočake, dalje trgovanje visokih zneskov povodom izplačila Tomanove nagrade in da je v Srbiji skoro vsak tretji sicer gmotno dobro podkovani možiki drž. nameščeneč oz. upokojenec ter reče, da je treba korupcijašem in njihovim strankam z močno roko onemogočiti vsako nepošteno pridobivanje, ki je državi oz. posameznikom v veliko škodo; ne smemo se ustrašiti nobenega sredstva, niti revolucije. Svoj članek zaključuje g. Kasačan: Ako pa so gospodarski krogi in merodajne osebe za to, da gresta še dalje letno dve milijardi v žrelo korupcije, da vlada še dalje kaos in da se dočepa ubije državna misel, obdržite sedanj sistem. Potem pa ne tožite, ako utegne iti naša ljubljena država k vragu. slovenski in sploh pošteni uradnik oz. staroupokojenec, ki nima zarade, pa med berače. Naj nam prinese novo leto polen preokret v naši notranji politiki! Mera je polna!

Epilog.

V treh poglavjih sem napisal marsikaj, kar ne bo všeč temu ali onemu, toda vse to le v najboljšem namenu. V interesu naroda in države si ne smemo več pri-

krivati resnice. Ali naj postane vse skupaj korumpiran, kompromitiran Balkan, ali pa je težko rano operirati, četudi bo pri tem moralo lepo število odličnih oseb v zapor. Danes, v desetem letu ujedinjenja, ne gre več za to, kdo ima več zaslug za postanek države, danes gre za to, kako svojo skupno državo, ki ima bogastva za vse, najboljše uredimo, da bodo sreč-

ni in zadovoljni vsi sloji in pokrajine. Pomni le pri tem dvoje: 1. Sanacija države je mogoča le po nevtralni vladi, v kateri bodo delala vsa ministrstva — danes n. pr. je delavnih le par ministrstev. — 2. Razvoj in veličina Jugoslavije je mogoča le ob dobri, neodvisni in pošteno plačani upravi. Mislim pa, da je pot do tja še dolga, dolga.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v lastni hiši

r. z. z o. z.

v lastni hiši

v Mariboru, Rotovški trg št. 2



nudi svojim članom najboljše ugodnosti pri nakupu specerijskega, delikatesnega in manufakturnega blaga kakor tudi kuhinjske posode in kuriva.

Zajtrkovalnica

vhod Lekarniška ulica 6, nudi prvovrstna vina in mrzle prigrizke. Odprta je tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezn srca, ledvic in jeter.

Sezona: Maj—september

Sezona: Maj—september

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v Celju, Prešernova ulica 10

v poslopu starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojenec, da pristopijo k zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

„Spomenici“.

»Glasnik umirovljenika v Sarajevu« z dne 1. III. t. l. objavlja jako zanimiv članek »Spomenici«, v katerem opozarja merodajna mesta na velikanski napredek na prosvetnem, prometnem, poljeprivrednem, zdravniškem in industrijskem polju itd. zadnjih desetletij, ki so se pojavili deloma na inicijativo države, deloma privatnih društev in poedincev v sorazmerno zelo kratkem času v neprecenljivo korist naroda vobče in posameznikov posebej. Vsak je našel dovolj posla, narod je živel zadovoljen, ker je napredoval v »znanju in imanju«, preporojen v dušnem in materijelnem pogledu. Končno odgovarja autor sledečim vprašanjem:

Na čiju inicijativo, čiji predlog, pod čijim nadzorom i čijim marom bijahu podignuti ti trajni i po vas narod — cijelu zemlju — korisni spomenici? Čijim su trudom rađeni i dovršeni ti ljepi svjedoci neumorne marljivosti i pronicavoga ljudskog uma?

Na ova pitanja lako je odgovoriti. Sve ceste, sve željeznice, sva javna zdanja, sve kulturne i sve karitativne ustanove, te sve što uznačuje kulturni napredak u zemlji, sagradili, podigli i postavili su prijašnji činovnici u toj zemlji, od kojih danas većina sa svojim obiteljima skapava u bijedi i oskudici kao državni umirovljenici.

Stari kulturni narodi znali su cijeniti rad, koji je bio na opću korist naroda, pa su takve radnike, sinove svoga naroda, te dapače i strance, koji učiniše nešto za narod korisna, naročitim načinom odlikovali i tijekom im iskazivali svoju zahvalnost. Uz ostalo bijaše n. pr. kod starih Grka — najkulturnijem narodu u starom vijeku za takove radnike osnovan državni »přitanej« gdje su narodni radnici do smrti uživali pristojnu i lijepu opskrbu i bili štovani od cijelog naroda. Čini li se tako i sa našim zaslužnim sinovima? Na ovo pitanje neka odgovore stotine od glada i nevolje umrlih i samoubojstvima skončanih državnih penzionera; neka odgovore hiljade onih blijedih, izmučenih lica, koje na sramotu svoju i svoje domovine susrećemo gladne i očajne u otrcanim odjećama i obuču, koji dnevno smrt kume, da ih čim prije riješi njihove gorke sudbine.

Te bijednike treba da vidi i onaj pronicavi narodni zastupnik, u čijoj se »svijetloj glavi« porodi misao o ukidanju i zadnjih zaloga ovoj sirotinji u svrhu obogaćenja državnoga budžeta, pa da i dalje povišenom snagom »svoga milostivog srca« poradi, kako da prije ukloni penzionere i ostatke njihovih drugova iz života, odnosno iz državne službe.

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vložnega denarja nad 300 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje vložnega denarja nad 1200 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

Celje,

Razlagova 7

Telefon 67

Ustanovljena 1906
Lastni kamnolomi

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na

PODRUŽNICA
V TRBOVLJAH

Telefon 67

mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahtevajte načrte in proračune.

Konkurenčne cene! — Ugodni plačilni pogoji!

Ustanovljeno leta 1810

Ustanovljeno leta 1810

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje



priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.